

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

УДК 346.544.4

І.А. Гамбург

здобувач
Класичний приватний університет

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ТЕХНІЧНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ

У статті проаналізовано сучасний стан законодавства України про технічне регулювання у сфері господарювання; наведено конкретні приклади неузгодженості між нормами при вирішенні однопорядкових питань у нормативно-правових актах, прогалин у правовому регулюванні відповідних відносин; подано конкретні пропозиції щодо вдосконалення та формування інституту законодавства про технічне регулювання у сфері господарювання.

Ключові слова: *технічне регулювання, стандартизація, сертифікація, метрологія, стандарти, технічні регламенти, законодавство.*

І. Вступ

Українське законодавство містить певну сукупність нормативно-правових актів, що визначають правові та організаційні засади технічного регулювання у сфері господарювання. При цьому технічне регулювання, як зазначено в наших попередніх дослідженнях [2], охоплює системи стандартизації, сертифікації (оцінювання відповідності), метрології (єдності вимірювань).

Окреслена сукупність нормативно-правових актів, що регулює відносини, пов'язані з розробкою, прийняттям, застосуванням та виконанням вимог (обов'язкових і на добровільній основі) до продукції, процесів виробництва, робіт, послуг тощо, із здійсненням процедур оцінювання відповідності та метрологічною діяльністю, відіграє важливу роль у реалізації економічної політики Української держави з метою підтримки національного товаровиробника, захисту прав споживачів, забезпечення населення якісними безпечними товарами, охорони навколишнього природного середовища тощо.

Сьогодні ще не можна говорити про законодавство у сфері технічного регулювання як систему, що склалася, як інститут законодавства, хоча термін "технічне регулювання" зустрічається в назві декількох десятків та в тексті сотень нормативно-правових актів. Також діють сотні нормативно-правових актів, які регулюють питання стандартизації, сертифікації, метрології (складових технічного регулювання) як окремо, так і комплексно. Аналіз цього масиву законодавства показує, що в ньому наявні неузгодженості між нормами законів та іншими нормативно-правовими актами, прогалини в регулюванні певних питань. Такий стан законодавства нега-

тивно впливає на здійснення суб'єктами господарювання діяльності, що пов'язана з необхідністю застосування певних нормативних документів, процедур оцінювання відповідності, метрологічних вимірів.

Питання формування та розвитку національного законодавства про технічне регулювання у сфері господарювання правовою наукою майже не досліджено. В основному фахівці в галузі техніки, економіки, що досліджують процеси стандартизації, сертифікації, метрології, порядок здійснення відповідних процедур, визначають напрями реформування системи технічного регулювання в Україні тощо, іноді наводячи положення вітчизняних нормативно-правових актів, міжнародних документів. Серед цих публікацій можна виокремити праці: Ф.В. Грищенко [6], який надає порівняльний аналіз нормативної бази національної та міжнародної систем стандартизації й оцінювання відповідності та робить висновок, що вітчизняна нормативна база потребує вдосконалення в напрямі гармонізації з європейським та міжнародним законодавством; М.Д. Гінзбурга [4], який надає характеристику технічного регламенту як нового виду нормативно-правового акту та визначає його місце в системі законодавства України; О.М. Величка [1]; який окреслює напрями гармонізації нормативно-правових актів з метрологією в Україні до законодавства ЄС. Серед російських учених-юристів питання правового забезпечення технічного регулювання торкається А.М. Запорожець [8], який аналізує окремі положення Федерального закону про технічне регулювання, визначає напрями вдосконалення законодавства з урахуванням сучасних реалій розвитку російської економіки. У національній юридичній науці на особливу увагу заслуговує дослідження Р.В. Овчаренка [13–14], науковий інтерес якого стосується питання збли-

ження національної системи технічного регулювання з європейською моделлю шляхом гармонізації відповідного законодавства в Україні з європейським.

Вищенаведене свідчить про актуальність обраної теми й необхідність дослідження сучасного стану та перспектив розвитку національного законодавства про технічне регулювання у сфері господарювання.

II. Постановка завдання

Метою статті є визначення сучасного стану національного законодавства про технічне регулювання у сфері господарювання та окреслення напрямів його вдосконалення.

III. Результати

В Україні з перших днів незалежності було започатковано й весь наступний час тривають формування та розвиток національного законодавства про технічне регулювання у сфері господарювання. На сьогодні воно представлено значною кількістю нормативно-правових актів загального й спеціального характеру. Серед загальних актів можна назвати: Конституцію України [9], п. 3 ч. 2 ст. 92 якої визначає, що виключно законами України встановлюються одиниці ваги, міри і часу, порядок встановлення державних стандартів; Господарський кодекс (ГК) України, де у ст. 15 “Технічне регулювання у сфері господарювання” перелічені нормативні документи, що застосовуються у сфері господарювання, та визначено порядок їх застосування [5]; нормативно-правові акти у сфері захисту прав споживачів, якості товарів (продукції, робіт, послуг), аграрного, земельного та інших галузей законодавства, норми яких регламентують питання технічного регулювання щодо відповідних товарів.

Сукупність спеціальних нормативно-правових актів становлять:

- Закони України (ЗУ): “Про акредитацію органів з оцінки відповідності” [15], “Про метрологію і метрологічну діяльність” [20], “Про підтвердження відповідності” [22], “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності” [24], “Про стандартизацію” [25] та інші, які регулюють окремі питання стандартизації, сертифікації, метрології (складових технічного регулювання);
- Декрет Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію” [26];
- укази Президента України, що стосуються переважно повноважень органів влади, на які покладаються функції технічного регулювання, наприклад “Про Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів” від 13.04.2011 р. № 465/2011 [23], “Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України” від 31.05.2011 р. № 634/2011 [21];
- постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, якими затверджено

певні правила, положення, порядок тощо з питань функціонування системи технічного регулювання, наприклад, Постанова Кабінету Міністрів України “Про створення системи оперативного обміну між органами державного нагляду (контролю) інформацією про виявлення небезпечної та фальсифікованої продукції” від 11.09.2007 р. № 1126, якою затверджено Порядок функціонування системи оперативного обміну між органами державного нагляду (контролю) інформацією про виявлення небезпечної та фальсифікованої продукції [27]; Розпорядження Кабінету Міністрів України “Деякі питання підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики” від 03.08.2011 р. № 745-р [7]; Розпорядження Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо утворення національного органу стандартизації” від 31.10.2011 р. № 1123-р [19];

- накази Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики України (Держспоживстандарту України) (з квітня 2011 р. Міністерство економічного розвитку і торгівлі (Мінекономрозвитку України) України), якими, як правило, затверджуються певні правила, положення, порядок тощо з питань функціонування системи технічного регулювання, наприклад Наказ Держспоживстандарту України “Про затвердження Положення про головний фонд нормативних документів” від 25.03.2003 р. № 48 [18], Наказ Мінекономрозвитку України “Про затвердження Змін до Переліку продукції, що підлягає обов’язковій сертифікації в Україні” від 25.10.2011 р. № 1309/20047 [16].

Таким чином, виходячи з назв і змісту більшості розглянутих чинних нормативно-правових актів та з урахуванням викладених у публікації [2] результатів дослідження щодо розгляду стандартизації, оцінювання відповідності й метрології як складових технічного регулювання, законодавство зі стандартизації, сертифікації (підтвердження відповідності, оцінювання відповідності), метрології, фактично і є законодавством про технічне регулювання, хоча залишаються проблемні питання, неузгодженості, що потребують вирішення. Так, аналіз нормативних положень чинного законодавства щодо поняття “технічне регулювання” свідчить, що воно є неоднозначним. З урахуванням наведеного, першочерговою умовою вдосконалення відповідного законодавства є визначення в ньому поняття “технічне регулювання” та урегулювання питання щодо його змісту, структури тощо.

Крім того, ЗУ “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності” внесено зміни до ГК України, ЗУ “Про підтвердження відповідності”, “Про стандартизацію” щодо врегулювання окремих питань, але водночас залишилась низка неузгодженостей і навіть суперечностей між нормами ЗУ “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності” та інших нормативно-правових актів. Так, у назві ст. 15 ГК України слова “стандартизація та сертифікація” замінено на “технічне регулювання”. Але ж за логікою побудови ГК України ст. 13–17 є такими, що детально регламентують основні засоби регуляторного впливу держави на діяльність суб’єктів господарювання, що перелічені у ст. 12 ГК України, проте до цієї статті законом зміни не внесено. Таким чином, пропонуємо в ст. 12 ГК України замінити слова “стандартизація та сертифікація” на “технічне регулювання”.

Також у п. 1 ст. 15 ГК України до переліку нормативних документів, застосовуваних у сфері господарювання, додано технічні регламенти, що відповідає положенням ЗУ “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності”, однак порядок їх застосування не врегульовано. Базовою тут має бути вимога міжнародної норми: добровільними стандарти стають лише після того, як обов’язкові вимоги безпеки для життя і здоров’я людей, вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища будуть перенесені в технічні регламенти [28]. Зважаючи на це, пропонуємо ч. 2 ст. 15 ГК України, де встановлено порядок застосування нормативних документів, доповнити першим реченням такого змісту: “Застосування технічних регламентів з підтвердження відповідності є обов’язковим. Стандарти та інші нормативні документи можуть застосовуватись як на добровільних засадах, так і обов’язково”.

До питань, що потребують термінового вирішення в законодавстві, належить визначення поняття “технічний регламент”, його місця в системі нормативних документів, порядку прийняття тощо (результати дослідження цього питання опубліковані автором [3]).

На наш погляд, доцільно доповнити визначення технічного регламенту (ст. 1 ЗУ “Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності”) положенням, що це може бути нормативно-правовий акт, прийнятий не тільки як закон або акт Кабінету Міністрів України, але і як акт центрального органу виконавчої влади з питань технічного регулювання із чіткою регламентацією процедур розроблення, прийняття, внесення змін, перегляду та застосування технічних регламентів. Проекти технічних регламентів мають розробляти тільки фахівці щодо відповідних видів товарів (продукції,

робіт, послуг) згідно з Постановою Кабінету Міністрів України “Про затвердження переліків центральних органів виконавчої влади, на які покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності та розроблення технічних регламентів” від 13.03.2002 р. № 288 [17].

Необхідною умовою вдосконалення є усунення дублювання у вирішенні однопорядкових питань у законодавстві. Так, разом із ЗУ “Про підтвердження відповідності”, ЗУ “Про стандартизацію” діє Декрет Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію”, де одночасно визначено види нормативних документів, чинних в Україні, регламентовано питання відповідальності за розроблення й затвердження нормативних документів тощо. При цьому види нормативних документів у ЗУ “Про стандартизацію” й у Декреті Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію” подано неоднозначно, до того ж не відповідають положенням ст. 15 ГК України. Так, ст. 4 Декрету Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію” встановлює, що нормативні документи із стандартизації поділяються на: державні стандарти України; галузеві стандарти; стандарти науково-технічних та інженерних товариств і спілок; технічні умови; стандарти підприємств. У ст. 11 ЗУ “Про стандартизацію” зазначено, що залежно від рівня органу, який приймає чи схвалює нормативні документи із стандартизації, вони поділяються на: національні стандарти, правила усталеної практики та класифікатори, прийняті чи схвалені центральним органом виконавчої влади з питань стандартизації, а також видані ним каталоги та реєстри загальнодержавного застосування; стандарти, технічні умови та правила усталеної практики, прийняті чи схвалені іншими органами та організаціями, що займаються питаннями стандартизації, а також видані ними каталоги. Тобто до нормативних документів із стандартизації належать стандарти, правила усталеної практики, класифікатори, каталоги, реєстри загальнодержавного застосування, технічні умови. Відповідно до ст. 15 ГК України, до нормативних документів, що застосовуються у сфері господарювання, належать: технічні регламенти, стандарти, кодекси усталеної практики, класифікатори, технічні умови. Ми пропонуємо в окремому законі про технічне регулювання навести перелік видів нормативних документів, що включає технічні регламенти, стандарти, кодекси усталеної практики, класифікатори, технічні умови, каталоги, реєстри загальнодержавного застосування, доповнити його характеристикою кожного нормативного документа (як це подано в Декреті Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифіка-

цію”) і визнати Декрет Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію” таким, що втратив чинність. Тим самим будуть усунуті неузгодженості щодо визначення видів нормативних документів у сфері технічного регулювання.

Отже, національне законодавство про технічне регулювання у сфері господарської діяльності потребує вдосконалення в напрямі усунення неузгодженостей, дублювання, прогалин з урахуванням світового досвіду.

Виходячи з положення про охоплення технічним регулюванням стандартизації, оцінювання відповідності та метрологічної діяльності, важливого місця й значення технічного регулювання для сфери господарювання, для усунення неузгодженостей, дублювання, прогалин доцільно визначити його правові засади в окремому законі – ЗУ “Про технічне регулювання”. У ньому необхідно закріпити значення основних термінів, мету й сферу застосування цього закону, коло суб’єктів технічного регулювання, їх права та обов’язки (повноваження), об’єкти технічного регулювання, порядок прийняття й застосування нормативних та нормативно-правових документів з технічного регулювання тощо. Закон повинен містити загальні положення та окремі розділи, що регламентують діяльність у сфері стандартизації, оцінювання відповідності, метрологічної діяльності – складових технічного регулювання.

Про доцільність прийняття такого закону свідчить і аналіз законодавства інших країн, у яких правове регулювання відносин у системі технічного регулювання здійснюється окремими законами (наприклад, у Російській Федерації – Федеральним законом “Про технічне регулювання” від 27.12.2002 р. [12]; у Республіці Білорусь – Законом “Про технічне нормування та стандартизацію” від 05.01.2004 р. [10]; у Республіці Казахстан – Законом “Про технічне регулювання” від 09.11.2004 р. [11] тощо). У публікаціях російських учених і фахівців з економіки, права та інших галузей науки визначено, що необхідність прийняття Федерального закону “Про технічне регулювання” зумовлена насамперед підготовкою до майбутнього вступу Росії до СОТ і виконанням зобов’язань за Угодою про співпрацю з ЄС [8, с. 24]. Наріжним каменем функціонування єдиного світового ринку є вільне переміщення товарів. Механізми ж, використовувані для досягнення цієї мети, базуються на усуненні технічних бар’єрів у торгівлі, взаємному визнанні рішень, що ухвалюються, і гармонізації відповідних технічних нормативних документів. Стосовно Росії такий підхід означав кардинальну реформу діючої на початку ХХІ ст. системи технічного регулювання, і прийняття нового закону стало одним з пе-

рших кроків, зроблених у цьому напрямі. В Україні відбуваються схожі процеси, і вирішення аналогічних проблем видається можливим аналогічними заходами.

IV. Висновки

Таким чином, проведене дослідження сучасного стану законодавства України про технічне регулювання у сфері господарювання свідчить про необхідність його вдосконалення в напрямі усунення неузгодженостей, дублювання, прогалин. Одним із перспективних напрямів розвитку цього законодавства є прийняття окремого закону – “Про технічне регулювання”, у якому були б сформульовані основні поняття (“технічне регулювання”, “технічний регламент”, “стандартизація”, “оцінювання відповідності”, “метрологічна діяльність” тощо), мета й сфера застосування такого закону, коло суб’єктів технічного регулювання, їх права і обов’язки (повноваження), об’єкти технічного регулювання, порядок прийняття та застосування нормативних і нормативно-правових документів з технічного регулювання у сфері господарювання тощо. Закон повинен містити загальні положення та окремі розділи, що регламентують діяльність у сфері стандартизації, оцінювання відповідності, метрологічної діяльності – складових технічного регулювання. При цьому низку нормативно-правових актів можна визнати такими, що втратили чинність: Декрет Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію”, Закони України “Про стандартизацію”, “Про підтвердження відповідності”, “Про метрологію і метрологічну діяльність”. Сукупність нормативно-правових актів про технічне регулювання, узгоджених один з одним, у яких відсутнє дублювання у вирішенні однопорядкових питань, становить новий інститут законодавства.

Список використаної літератури

1. Величко О.М. Гармонізація нормативно-правових актів з питань метрології / О.М. Величко // Український метрологічний журнал. – 2005. – № 1. – С. 15–19.
2. Гамбург І.А. Зміст технічного регулювання господарської діяльності: теоретичні та правові аспекти / І.А. Гамбург // Економіка та право. – 2012. – № 2. – С. 137–143.
3. Гамбург І.А. Місце та роль технічного регламенту у правовому забезпеченні технічного регулювання у сфері господарювання / І.А. Гамбург // Збірник матеріалів ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції “Актуальні питання публічного та приватного права” 03 жовтня 2012 р. – Запоріжжя : КПУ, 2012. – С. 314–317.
4. Гінзбург М.Д. Спроба класифікації українських нормативних документів / М.Д. Гінзбург // Стандартизація. Сертифікація. Якість. – 2005. – № 2. – С. 13–19.

5. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-1V [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
6. Грищенко Ф.В. Порівняльний аналіз нормативної бази національної та міжнародної систем оцінювання відповідності / Ф.В. Грищенко, О.Д. Цициліано, С.І. Гавриленко // Стандартизація. Сертифікація. Якість. – 2005. – № 2. – С. 26–29.
7. Деякі питання підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.08.2011 р. № 745-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/745-2011>.
8. Запорожец А.М. Кодекс технического регулирования (к вопросу о его актуальности в Российской Федерации) / А.М. Запорожец // Право и политика. – 2005. – № 4.
9. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254/96 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
10. О техническом нормировании и стандартизации : Закон Республики Беларусь от 05.01.2004 г. № 269-3 // Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь. – 2004. – № 4. – № 2/1011.
11. О техническом регулировании : Закон Республики Казахстан от 09.11.2004 г. № 603-II // Ведомости Парламента Республики Казахстан. – 2004. – № 21 – Ст. 124.
12. О техническом регулировании : Федеральный закон от 27.12.2002 г. № 184-ФЗ // Собрание законодательства Российской Федерации. – 2002. – № 52. – Ч. 1. – Ст. 5140.
13. Овчаренко Р.В. К вопросу о соотношении европейской модели технической гармонизации и модели технического регулирования, действующей в странах ЕС / Р.В. Овчаренко // Економіка і право. – 2007. – № 4. – С. 143–147.
14. Овчаренко Р.В. Перспективи законодавчого вирішення проблем реформування національної системи технічного регулювання ЕС / Р.В. Овчаренко // Зовнішня торгівля: право та економіка. – 2006. – № 1. – С. 87–91.
15. Про акредитацію органів з оцінки відповідності : Закон України від 17.05.2001 р. № 2407-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 32. – Ст. 170.
16. Про затвердження змін до Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні : Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 25.10.2011 р. № 162, зареєстровано в Мін'юсті України 17.11.2011 р. за № 1309/20047 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1309-11>.
17. Про затвердження переліків центральних органів виконавчої влади, на які покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності та розроблення технічних регламентів : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 р. № 288 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/288-2002-%D0%BF>.
18. Про затвердження Положення про головний фонд нормативних документів : Наказ Держспоживстандарту України від 25.03.2003 р. № 48 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0282-03>.
19. Про заходи щодо утворення національного органу стандартизації : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 31.10.2011 р. № 1123-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1123-2011-%D1%80>.
20. Про метрологію і метрологічну діяльність : Закон України від 11.02.1998 р. № 113/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 30–31. – Ст. 193.
21. Про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : Указ Президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/634/2011>.
22. Про підтвердження відповідності : Закон України від 17.05.2001 р. № 2406-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 32. – Ст. 169.
23. Про Положення про Державну інспекцію України з питань захисту прав споживачів : Указ Президента України від 13.04.2011 р. № 465/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/465/2011>.
24. Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності : Закон України від 01.12.2005 р. № 3164-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 12. – Ст. 101.
25. Про стандартизацію : Закон України від 17.05.2001 р. № 2408-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 31. – Ст. 144–145.
26. Про стандартизацію і сертифікацію : Декрет Кабінету Міністрів України від 10.05.1993 р. № 46–93 // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 27. – Ст. 289.
27. Про створення системи оперативного обміну між органами державного нагляду

ду (контролю) інформацією про виявлення небезпечної та фальсифікованої продукції : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.09.2007 р. № 1126 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1126-2007-%D0%BF>.

28. Угода про технічні бар'єри в торгівлі – Результати уругвайського раунду переговорів / Тексти оригінальних документів. – К. : Вимір: Секретаріат Міжвідомчої комісії з питань вступу України до СОТ, 1998. – С. 131–152.

Стаття надійшла до редакції 10.02.2014.

Гамбург И.А. Современное состояние и перспективы развития законодательства Украины о техническом регулировании в сфере хозяйствования

В статье проанализировано современное состояние законодательства Украины о техническом регулировании в сфере хозяйствования; приведены конкретные примеры несогласованности между нормами при решении однопорядковых вопросов в нормативно-правовых актах, пробелов в правовом регулировании соответствующих отношений; даны конкретные предложения по совершенствованию и формированию института законодательства о техническом регулировании в сфере хозяйствования.

Ключевые слова: *техническое регулирование, стандартизация, сертификация, метрология, стандарты, технические регламенты, законодательство.*

Hamburg I. Current status and prospects of legislation of Ukraine on technical regulations in business

The article analyzes the current state of Ukrainian legislation on technical regulation in the economic sphere, specific examples of inconsistencies between the rules in dealing with concurrency issues in the same order legal acts, the gaps in the legal regulation of the respective relations are given specific suggestions for improvement and establishment of system of legislation on technical regulation in the economic sphere. In particular, it presents an array of Ukrainian legislation on technical regulation in the economic sphere, consisting of legal acts and special studies , covering the scope of standardization, certification (conformity assessment), metrology – constitute technical regulations and legal acts in the field of protection the rights of consumers , the quality of goods (products , services) , agriculture , land and other types of legislation and regulations that regulate the technical regulation in respect of the relevant goods . On the basis of certain aspects of imperfect legislation (inconsistency, concurrency, spaces) conclusions about the need to resolve the following issues: the definition of “technical regulation” and the settlement of the question about its content, structure, and the definition of “technical regulation”, its place in the system of normative documents order of adoption, the assignment of subjects of technical regulation in the economic sphere, and their system of authority, etc. Suggested that one of the promising areas of this legislation is seen adopting a separate law – the Law “On technical regulation”, which would formulate the basic concepts – “technical regulation”, “technical regulations”, “standardization”, “conformity assessment”, “metrological activity” , etc., the purpose and scope of this law, the range of technical regulations, their rights and duties (powers), the objects of technical regulation, order acceptance and application of regulatory and legal documents on technical regulation in the sphere of economic and etc. The law should contain general provisions and separate sections regulating activities in the field of standardization, conformity assessment, and metrology – components of technical regulation. Set of legal acts on technical regulation, agreed with each other, where there is no overlap in the same order resolving the issues will be new institution legislation.

Key words: *technical regulation, standardization, certification, metrology, standards, technical regulations, legislation.*